

غرب مقصر اصلی است

را به مثابه ابزاری برای تضعیف شبکه امنیتی و منافعش در اروپا می‌شناسد. سیاست درهای باز ناتو در قبال کشورهای اروپایی باعث ناراحتی پوتین و تهاجم فعلی او به اوکراین شد. به نظر می‌رسد هیچ‌یک از کشورهای متحد ناتو نمی‌خواهند با اعزام نیروهایشان به اوکراین کمک کنند.

زنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین، قطعاً جایی اشتباه کرد و آن برآورد اشتباه او از حمایت غرب بود و نتیجه چه شد؟ اوکراین به تنهایی بار جنگ را بر دوش می‌کشد، اما می‌دانید که مقصر کیست؟! موضوعی کاملاً واضح است: استراتژی پوتین پیش‌بینی ناپذیر است و او هر چیزی در آستینش دارد. این تحریم‌های اعمال شده از سوی ایالات متحده و سایر کشورها صرفاً روابط مسموم بین مسکو و غرب را به حداکثر درجه اشباع می‌رساند و عزم روسیه برای اعمال فشار بر اوکراین جهت قطع روابطش با غرب را جزم‌تر می‌کند.

متأسفانه، به نظر می‌رسد که حتی مذاکرات دیپلماتیک نیز پیشرفتی نداشته است. اکنون برای بیدار شدن اوکراین بسیار دیر است، چون این کشور سال‌ها در خواب و خیال حمایت ناتو غرق بود. مذاکرات صلح با روسیه قطعاً در دسروالتهه درسی بزرگ برای اوکراین و نیز ناتو خواهد بود.

تشکیل «پیمان ورشو» منجر شد که به عنوان وزنه تعادلی در برابر ناتو ظاهر شد. این پیمان بین اتحاد جماهیر شوروی و هفت کشور دیگر بلوک شرق (آلبانی، بلغارستان، چکسلواکی، لهستان، آلمان شرقی، مجارستان و رومانی) امضا شد. هنگامی که اتحاد جماهیر شوروی در ۱۹۹۱ فروپاشید، ناتو به روسیه قول داده بود که اگر روسیه به پیمان ورشو پایان دهد، یک اینچ هم به سمت اروپای شرقی حرکت نخواهد کرد. پیمان ورشو در ۱۹۹۱ با این امید پاره شد که ناتو به تعهدش عمل می‌کند! اما روسیه خیلی زود مشکوک شد. ناتو در گمراه کردن روسیه مهارت داشت و روند گسترشش را به سمت اروپای شرقی، درست به سمت کرملین، شتاب بخشید. این گسترش، اگر از دیدگاه روسیه نگرینسته شود، اقدام تحریک‌آمیز و نقض آشکار تعهد ناتو بود. ناتو با ۱۲ عضو مؤسس، عضویت چندین کشور شوروی سابق مثل لهستان، مجارستان و جمهوری چک را در ۱۹۹۹ به دست آورد، عضویت هفت کشور دیگر شوروی سابق را ۲۰۰۴ به دست آورد و تا سال ۲۰۲۰، ۳۰ کشور را زیر چترش گرفت. ناتو اوکراین، گرجستان، بوسنی و هرزگوین را نیز به عنوان اعضای مشتاقش می‌دید.

به نظر می‌رسد که مسیر ناتو به اوکراین نیز می‌رسد، اما اوکراین همان جایی بود که روسیه برایش خط و نشان کشیده بود. روسیه ناتو

«پوتین، هیتلر بعدی است» و «پوتین آدمی بدذات است»، تازه‌ترین عناوینی هستند که در اوکراین درگیر جنگ و نیز در صحنه جهانی استفاده می‌شوند. من با این اظهارات موافقم اما آنچه بسیاری از مردم متوجه نمی‌شوند، این است که «غرب» نیز در بحران اوکراین و روسیه مقصر است. به عبارت دقیق‌تر و ساده‌تر «غرب مقصر اصلی است!»

من ولادیمیر پوتین را ستایش نمی‌کنم، بلکه معتقدم که ایده او برای اعزام نیروی نظامی جهت «ناز زدایی» از اوکراین به وضوح احمقانه است و او مسئول هزینه و تلفات انسانی است که این جنگ برجای می‌گذارد. حمله روسیه بر اوکراین نقض آشکار منشور سازمان ملل است و توجیه‌پذیر نیست اما در این ماجرا، غرب کودکی بی‌گناه نیست.

از نقطه نظر دیگر، سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو)، سازمانی چندپهلوی است که در ۴ آوریل ۱۹۴۹ تشکیل شد. بگذارید این طور بگویم، ناتو به وضوح برای مقابله با تهدیداتی که اتحاد جماهیر شوروی در اروپا خلق کرده بود و حمایت از متحدانش از طریق «امنیت جمعی» تشکیل شد. این سازمان برای جلوگیری از توسعه طلبی روسیه شکل گرفت. آنچه زمانی در جریان جنگ سرد شکل گرفت، انتظار نمی‌رفت تا امروز دوام بیاورد اما دوام آورد.

با نگاهی به سال ۱۹۵۵، رانده شدن آلمان غربی به سمت ناتو به